

4. Індик П.М., Сірик А.Є. Бадмінтон: навчально-методичний посібник. Суми: Сумський державний університет. 2017. 111 с.
5. Москаленко Н., Кошелева О., Рузанов В., Решетилова В. Особливості організації позанавчальних занять з фізичного виховання для студентів різних груп спеціальностей. Спортивний вісник Придніпров'я. 2021. № 1. С. 151–160.

УДК 372.857

ВИКОРИСТАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ЗАДАЧ У ПРИРОДНИЧІЙ ОСВІТІ УЧНІВ

Д. М. Брисюк, Н. Б. Грицай

Рівненський державний гуманітарний університет

Природнича освіта учнів дуже важлива в сучасному українському суспільстві. Якісне навчання природничих предметів у закладах загальної середньої освіти сприятиме тому, що випускники обиратимуть відповідні професії, що великою мірою впливатиме на розвиток науки і технологій в Україні.

Проте, на жаль, стан природничої освіти в сучасній школі далекий від ідеалу. Основними напрямками її вдосконалення визначено комп'ютеризацію освітнього процесу, формування цілісних знань з природничих наук шляхом упровадження інтегрованих курсів, реалізацію дослідницького навчання [1].

У методиці навчання природничих наук розроблено цілу низку методів і прийомів, які сприяють стимулюванню інтересу учнів до природничих предметів, активізують пізнавальну діяльність школярів. Проте на розв'язування біологічних задач як важливий практичний метод навчання біології у шкільній практиці не звертають належної уваги.

Біологічні задачі були предметом вивчення І. Карташової [2], О. Ласточкиної [3], О. Микули [4], Г. Міхєєвої [5], О. Цуруль [6] та ін.

Мета статті: визначити особливості біологічних задач, їх класифікацію та значення в природничій освіті.

Біологічні задачі – це один із найефективніших засобів, що сприяє засвоєнню знань, реалізації міжпредметних зв'язків, застосуванню знань на практиці [5].

Біологічні задачі відрізняються від математичних, хімічних і фізичних задач, оскільки в них об'єктом є живі організми. Тому для розв'язання біологічних задач потрібно не тільки знати формули і правильно обчислювати, а й розуміти закономірності живої природи і враховувати їх під час визначення алгоритму розв'язування кожної задачі.

Наприклад, розв'язання задач з молекулярної біології потребує чітких знань учнів про механізми транскрипції і трансляції, комплементарність, мономери і полімери та ін. Задачі з екології ґрунтуються на знаннях про екологічні піраміди.

Біологічні задачі можна класифікувати за змістом, тобто назвою біологічної науки, якої вони стосуються (з молекулярної біології, генетики, екології, ботаніки, зоології, біології людини), а також за рівнем пізнавальної діяльності учнів (репродуктивно-алгоритмічні, частково-пошукові, творчі).

Отже, розв'язування біологічних задач – це ефективний практичний метод навчання учнів, який стимулює їхню пізнавальну діяльність і забезпечує краще засвоєння навчального матеріалу.

Перспективами подальших досліджень буде розроблення та експериментальна перевірка методики застосування біологічних задач у навчанні предметів природничої освітньої галузі.

Список використаних джерел

1. Грицай Н.Б. Природнича освіта в Україні: реалії та перспективи. Природнича освіта та наука. 2023. № 1. С. 3-7.
2. Карташова І. І. Біологічна задача: зміст, розв'язання, методика використання: навч.-метод. посіб. Херсон: ПП Вишемирський В. С., 2015. 104 с.
3. Ласточкіна О. В. Біологічні задачі як засіб інтелектуального розвитку студентів. Розвиток інтелектуальних умінь і творчих здібностей учнів та студентів у процесі навчання дисциплін природничо-математичного циклу «ІТМ*плюс – 2015»: матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції, (3–4 грудня 2015 року, м. Суми) / [упорядник О. С. Чашечникова]. Суми: ВВП «Мрія», 2015. Ч. 2. С. 99–100.

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПРИ УШКОДЖЕННЯХ ХРЕБТА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.

Бугаєвський А.С.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Пошкодження хребта є одними з найбільш важких ушкоджень. Вони становлять 0,4 - 0,5% від усіх переломів скелета. Велика кількість людей отримала поранення.

Молоді люди. 20-40% закритих ушкоджень хребта ускладнюються ушкодженнями спинного мозку різного ступеня тяжкості. Залишається значна частка людей, які незадоволені результатами свого лікування. Втрата працездатності при складних травмах хребта становить 95%. Смертність у цій групі пацієнтів досягає 30%.

Метою реабілітаційних заходів є підвищення працездатності та попередження післяопераційних ускладнень.

Метою реабілітації є максимально повне відновлення втрачених можливостей організму, а якщо це неможливо, то ставить завдання часткового відновлення або компенсації порушених або втрачених функцій. Останнім часом тяжкість травматизму зросла внаслідок таких факторів,